

Kestev lahing

Tänane Virumaa Teataja kajastab juhtumit, kus huligaanid on ümber lükanud sadakond hauatähist, mis märgivad Porkuni lahingus oma elu kaotanud meeste viimset puhkepaika.

Vandaalitsemisest kuulnud Vistla memoriaali rajamise hing Hanno Tamm iseloomustas tegu tabavalt: Porkuni lahing kestab edasi.

Ilmselt on tegemist poisikeste “naljaga”, sest midagi muud peale hauakivide kumulikeeramise pole tehtud ja seega on vähetöenäoline, et kellelgi oli saksa poolel sõdinute vastu midagi poliitilist.

Kuid siiski jääb muutumatuks häbiväärse teo olemus – kamp noorukeid on teotanud surnute mälestust. Selle teo eest näeb Eesti seadus ette karistuse. Ja lisaks sätestatud rahatrahvile või vangistusele eeldaks, et need käed, mis on memoriaali hauatähised ümber lükanud, tõstavad need ka püsti.

Sealsed hauakivid ei ole ainult kivid, millel on kellegi nimi, vaid nähtavad mälestuse märgid inimestest, kes otsustasid võtta relva ja võidelda oma elu eest, oma lähedaste elu eest, ja seda lootuses, et oma Eesti saab vabaks. Ja on küüniline, et vaba Eesti noored, kellel on aeg nüüd võidelda enese parema tuleviku eest, oma lähedaste eest ja tänase ning homse Eesti eest, löövad mälestuskivid lihtsalt uppi. Sest see on nende meelest naljakas või lihtsalt mehine tegu.

Mõneti hämmastavalt reageeris ka vallavõim, kes leidis, et midagi hullu pole juhtunud, plaadid jäid ju terveks. See on ilmekas märk, et tänapäeva inimesele jääb kaugeks eelkäijate tegude väärtus, inimelu väärtus, igavik.

Aeg-ajalt on rüüstamist kalmistutel ette tulnud. Küll on varastatud raudriste, küll on puruks pekstud hauaplaate. Alati on neid, kes ületavad piire, rikuvad reegleid.

Aga et piire ei ületataks lihtsalt rumalusest, teadmatuses, tuleks juba varakult lapsele rääkida nii elust kui surmast ja sellest, kuidas kalmistul käituda.

Tuleks juba varakult lapsele rääkida nii elust kui surmast ja sellest, kuidas kalmistul käituda.